

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitilor și în Românul necinstii
și înstrăinat.”

Opere sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Moartea Inaltului Regent Gheorghe V. Buzdugan.

Națiunea română a fost din nou greu lovită de cruda soartă. Am pierdut pe Inaltul Regent, pe omul de o cultură superioară, cu cunoștințe neîntrecute, cu simț de dreptate, de cinste și caracter fără prihană, cu o conștiință națională adevărată și o dragoste sinceră față de țară. El ca membru al Inaltei Regențe, era cel mai puternic stâlp al temeliei statului nostru în consolidare. S'a bucurat de stima și încrederea deplină a tuturor fruntașilor și a întregului popor. Și tocmai de aceea nu este nici o inimă care să nu suspine și nici un ochiu care să nu lăcrămeze cugetându-se la moartea prea de timpurie a marelui dispărut și la durerea unanimă a celor 16 milioane de români.

Il deplângem din tot sufletul pe Inaltul Regent Buzdugan și plini de jale privim cu îngrijorare la viitorul iubitului nostru Neam și a scumpei noastre Țări. Este greu să se afle altul, care să fie urmaș vrednic al celui dispărut, totuși avem speranța, că D-zeu sf. care la chemat pe robul său Gheorghe la sine, în ceruri, se va îndura și va da putere de judecată, va lumina mințile celor chemați ca să poată alege de Regent pe adevăratul trimis al Său.

Cu evlavie adevărat creștinească cădem în genunchi și ne rugăm Atotputernicului ca să așeze sufletul nobil al robului său Gheorghe în locul dreptilor iar corabia neamului românesc, să o conducă pe nepătrunsă mare a vieții, în liniște, fără sbuciumări și ferită de furtuni dezastruase.

Alegerea noului Regent

Indată-ce Inaltul Regent Buzdugan a închis ochii, au început a se înteeți tot mai tare intrigile partidelor politice. Este adevărat că legea referitor la drepturile, datorințele și complectarea Regenței în caz de deces a unui membru al Ei, nu este destul, de clară, destul de precisă, este defectuoasă și astfel apoi a dat acum anză partidelor la diferite discuții și explicații după gustul și interesul fiecăruia dintre ele.

În ce privește alegerea noului Regent s'au făcut fel și fel de combinații, s'au născocit fel și fel de svonuri dintre cari multe fără nici o bază reală. Ziua de 9 Octombrie când a fost ales noul Inalt Regent în persoana d-lui Const. C. Sărățeanu le-a pus însă capăt la toate. Rezultatul alegerii a fost de altfel o mare surprindere pentru întreaga țară. S'a vorbit adică de candidatură M. S. Reginei, a dlui Mironescu ministru de externe, a d-lui Titulescu, a d-lui general Presan etc., numai chiar despre a d-lui Const. C. Sărățeanu nu s'a vorbit, de loc. Aceasta surprindere a ticluit-o guvernul foarte bine, a știut să fie absolut discret. Laudă lui!

În fine acum fără nici un comentariu vom aștepta să vedem faptele noiei Regențe căci numai după fapte putem aprecia valoarea adevărată a fiecărui om.

Sperăm că Inalta Regență și în viitor va fi la înălțimea chemării Sale în consolidarea înaintarea și înflorirea neamului și a Țării Românești. *Trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I! Trăiască Inalta Regență!*

Un jidan a atentat la viața d-lui ministru Vaida.

Toată lumea vorbește despre simpatia sau mai bine zis interesele ce le are dl ministru Vaida pentru jidani. Se mai știe apoi că este membru conducător în o lojă francmasonă-jidovească. Și atunci ne este cu atât mai mare revolta că un purtător de jidan s'a aflat și a voit săucidă pe dl ministru Vaida, trăgând cu revolverul asupra lui Sâmbătă în 5 a. c. când părăsia ministerul de interne.

Jidanul Abraham Goldenberg este din Iași și a sosit în capitală numai de câteva zile și de atunci a pândit în continuu să afle ocaziune ca să poată împuşca pe dl Vaida. Face parte din tinăretul comunist și este funcționar comercial.

Dl ministru Vaida a declarat de atâtea ori că în România nu există comunism lată însă că numai Provedința divină, l-a scăpat — spre bucuria și spre folosul neamului întreg — de mâna ucigașă a unui comunist, a unui jidan comunist.

Și fie sigur dl Vaida că ceea ce a încercat să facă nebunul de perciunat Abraham, dacă nu s'ar teme de asprimea pedepselor, ar face-o fiecare jidan comunist și nu numai față de el. Și mai departe descreeatului Goldenberg de sigur nu-i pare rău, nu regretă din inimă crima comisă și dacă i s'ar da în mână din nou un revolver și l'ar pune în fața d-lui Vaida, ar trage din nou asupra d-lui. Da! fiindcă jidanii comunisti toți sunt criminali pe față ori în ascuns, dar sunt criminali și lucrează la nimicirea neamului și a țării românești.

Când vor înțelegă însă politicienii noștri crudul acesta adevăr?!?

Și azi tot Hunyady e mai mare și tare...

— Pentru d. ministru I. Mihalache —
Românii nu li se eliberează permis de port-armă, ca să-și salveze viața și avutul, pentru că așa vrea un caraghios numit „conte”. — Să se facă odată românului dreptate în țara sa.

Nu vrem să discutăm aci cum au ajuns la ranguri și avere toți conții și baronii națiunii ce ne ținuse, până mai eri, în jug și în robie, dar vrem să amintim că tot pământul ce-l aveau în stăpânire acești derbedei cu pînă și mustați răsucite, aparținea de drept poporului românesc, care-l moștenise dela moșii și strămoșii săi.

Timpu și istoria ne-au recunoscut azi, pe deplin, acest drept atâtea vreme ne luat în socotință. Sentința lor e definitivă și pare a avea indicii de vecinică perpetuitate.

În pusta în care plana odată privirea autoritară a mustăciosului unghur, țaranul român își înfige acum plugul său propriu, ca un adevărat stăpân. Dar, ce păcăt, că în unele locuri se lasă acești țărani la discreția și bătaia de joc a asupritorului de eri. E un act de slăbiciune, care numai cinste nu face unor fețe sus puse.

Lată un caz concludent.
Pe valea Mureșului, la Săvârșin, domnește într'un castel un unghuroi caraghios, care se intitulează „conte”, uitând, probabil că titlurile de noblete s'au înmormântat odată cu stăpânirea maghiară în Ardeal. Acest cavaler — rebegit de ani, dar în posesia unei trandafirii Dulcinee, — e un mare amator de vânatoare. Dispune de o întinsă pădure și de un considerabil, număr de pădurari, cari, în schimbul unei plăți grase, sunt datori a-i sem-

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Nu e rolul nostru de a face istoricul claselor noastre sociale. Nu putem însă vorbi asupra lor, fără a ne întreba: „Ce se înțelege sub clase sociale?”

Ori cât de variate, ori cât de multiple, ar fi concepțiile și definițiile nu se poate contesta că sub clase sociale înțelegem: 1) „Divizarea muncii pe grupări de oameni și 2), Apărarea produsului și a intereselor comune”.

Din acest punct de vedere privite clasele noastre sociale, atât dela încetarea imperiului roman, unde e origina noastră, cât și dealungul trecutului vi-treg și sbuciumat, nu au încetat nici o clipă a dovedi puternica structură națională, de o rezistență incomparabilă.

Poporul român multe secole de ani deardândul bătut cu toate furiile de valurile vieții social-politice a străinilor, mereu persecutat, batjocorit și maltrat pe propriul său pământ, de des-lănțuirea urei și vrășmașiei dușmanilor

săi, și necontenit expus la toate încercările posibile de nimicire de către re-unitele forțe inamice, a dat în istoria popoarelor cea mai sfântă mărturie asupra inflexibilității sale.

Cumințenia, răbdarea de fier și credințele naționale a țărâniei noastre, conduse de resemnări și speranțe invincibile, au știut rezista tuturor loviturilor.

Insufletită de aceste minunate calități sufletești clasa țărănească, ajutată de spirite prevăzătoare, eșite din sânul ei, prin neîncepută muncă și voință a urcat treaptă cu treaptă scările evoluției economice, și apoi condusă ascendent de forțe creatoare și de constante valori sufletești constructive pe terenul sentimentului național și în domeniul bătăliei de politică națională, a lăpădat jugul sclavismului economic și politic de eri și așezându-se în rândul celorlalte clase sociale din lume, protejate din toate punctele de vedere,

azi și-a luat locul firesc ca putere și națiune, a cărui cuvânt nu mai poate fi nesocotit în marile probleme de care depinde soarta întregel omeniri.

Lată în câteva cuvinte expusă, fără pretenții, formarea a două clase sociale la noi: 1) „Clasa țărănească, temella neamului nostru, și 2) Clasa conducătoare”, singurele cu drept de obârșie și de fapt.

Nu se poate însă tăgădui că din punct de vedere social-politic avem 4 clase sociale

Clasa socială a 3-a, formată din burghezia mare și mică, toate profesiunile libere, funcționari și proprietarii de mijloc cu rol de agent de comunicație între clasa țărănească și cea conducătoare, reprezintă în viața noastră politică și economică o atitudine nedefinită și înclinățile sale, când spre dreapta când spre stânga, variază după circumstanțele intereselor lor imediate.

Ultima clasă socială, proletariatul industriei mari, în majoritate străin de simțirea și gândirea noastră, și al meseriilor neavând temelie, nici solidaritate suficientă încă de clasă socială, să poată clasifica, în ce privește intere-

sele sale de existență, în necesară colaborare cu clasa a treia. Totuși ea merită o descriere aparte.

Astfel considerate clasele noastre sociale, rezultă că și la noi în România de azi, ca dealifel și în celelalte state europene, sunt două lumi vecine: 1) „Acea a bogăților justificați și nejustificați, cari trăiesc fără griji supărătoare, și 2) Acea a muncitorilor de toate categoriile, fără suficiente mijloace asigurate față de voința de a trăi.

Faptul acesta, pus în fața luptelor politice, ne dovedește că azi la noi toată lupta politică să dă, atât în principiu cât și de fapt, între clasa conducătoare, ce are toate interesele nu numai de a conserva dar chiar de a înmulți proprietatea sa, și între clasa țărănească, cu tot mai multe și mai întinse ascendențe manifestățiuni de progrese, cu tendințe de a lua ea locul de frunte.

Celelalte două clase sociale asistă, sau colaborează, fără voința lor, la aceste lupte politice și rolul lor, în special rolul clasei a 3-a, căci despre clasa a patra nu poate fi vorba încă multă vreme, e unul de locotenent, de câte

